

Przegląd Prasy Z.S.R.R. i emigracji rosyjskiej

TREŚĆ:

I. Polityka zagraniczna ZSRR i stosunek do zagadnień międzynarodowych.	Str. 1
II. Życie partyjne	3
III. Notatki i informacje	3

1. POLITYKA ZAGRANICZNA ZSRR I STOSUNEK DO ZAGADNIEN MIĘDZYNARODOWYCH

ZSRR I ŁOTWA

"PROLETARSKAJA PRAWDA" w Nr. 250 omawia znaczenie umowy łotewsko-sowieckiej oraz walkę, jaką prowadziły czynniki międzynarodowe, a zwłaszcza Anglja przeciwko jej zawarciu. Jeszcze podczas ostatniej sesji genewskiej dyplomacja angielska robiła nacisk na Łotwę i nawet próbowała zmobilizować w tym celu dyplomację innych państw. Co prawda, zabiegi Anglji nie przyniosły wówczas rezultatów, aczkolwiek dyplomacja estońska otwarcie wystąpiła przeciwko zawarciu umowy. Estoński minister spraw zagranicznych - Ackel, przybył specjalnie do Rygi w celu przekonania łotewskiego ministra Cielensa o szkodliwości umowy łotewsko-sowieckiej. Oprócz tego Estonia przerwała pracę w estońsko-łotewskiej komisji celnej oraz zorganizowała w społeczeństwie łotewskim opozycję przeciwko rządowi.

Przedstawiciel dyplomatyczny Anglji Wuon również popierał opozycję łotewską i oświadczył oficjalnie, że Anglja jest przeciwna zawarciu umowy. Nie patrząc jednakże na te wszystkie zabiegi, sejm łotewski ratyfikował umowę, która zdaniem pisma sowieckiego, jest bardzo korzystna dla interesów ekonomicznych Łotwy.

PRASA SOWIECKA O KONSERWATYSTACH ANGLIJSKICH

"PROLETARSKAJA PRAWDA" w Nr. 253 podaje z zadowoleniem komentarze o wynikach wyborów municypalnych w Anglji i nazywa je wielką porażką konserwatystów angielskich. Pismo oświadcza, że porażkę tą trzeba uważać, jako akt oburzenia narodu angielskiego przeciwko polityce konserwatystów. Angielskie rzesze pracujące wykorzystały wybory municypalne po to, ażeby zemścić się na Baldwinie za szkody, jakie wyrządziła jego polityka interesom pracujących, za popieranie polityki wyraźnie kapitalistycznej, za pogorszenie ogólnego dobrobytu w Anglji, za interwencję zbrojną w Chinach i wreszcie, za zerwanie stosunków z ZSRR. Zdaniem pisma sowieckiego, angielska partja robotnicza, zajmuje stopniowo miejsce zbankrutowanych liberałów: Mac Donald i inni przywódcy robotników nie prowadzą jednakże polityki proletarjackiej. Dążą oni do koalicji z burżuazją liberalną. Z tego wynika specjalne zadanie, które powinna wykonać angielska partja komunistyczna w najbliższym okresie. Zadaniem tym jest przede wszystkim - sprzyjać całkowitej porażce konserwatystów, a jednocześnie wykrywać ugodostwo partji robotniczej /Labour Party/.

Wybory municypalne dowiodły, że konserwatyzm angielski przeżywa przesilenie i że przy następnych wyborach do parlamentu konserwatyści nie otrzymają większości.

ZSRR I KONFERENCJA ROZBROJENIOWA

IBIDEM Nr. 252 omawia w jednym z artykułów sytuację polityczną w związku z udziałem ZSRR w konferencji rozbrojeniowej. Pismo oświadcza, że udział ZSRR w tej konferencji wynika z jej polityki zewnętrznej i nie oznacza bynajmniej jakiegóż zmiany w stosunkach ze światem kapitalistycznym. Wnioski, jakie robi prasa zagraniczna, nie odpowiadają rzeczywistości stanowi rzeczy. Niema nic sensacyjnego w tym kroku.

dyplomacji sowieckiej, która w poprzednich konferencjach tego rodzaju nie brała udziału tylko dla tego, że po zabójstwie Korowskiego ZSRR zerwał stosunki ze Szwajcarią, na terenie której odbywały się te konferencje. Co zaś do samego celu konferencji to dyplomacja sowiecka zawsze występowała za rozbrojeniami, a państwa kapitalistyczne wręcz przeciwnie - powiększały swoje zbrojenia. Dla tego też pismo sowieckie uważa, że ZSRR nie pokłada nadziei na konkretny wynik konferencji w sprawie rozbrożeń. Zadaniem delegacji sowieckiej jest zwrócić uwagę całemu światu na wzrost niebezpieczeństwa wojny, oraz na to miejsce, gdzie zakopano miny przyszłej wojny. Delegacja sowiecka jednocześnie poczyni konkretne propozycje, które odpowiadają polityce pokojowej proletarjackiego państwa.

5. YCIE PARTYJNE.

STOSUNKI W SOWIECKIEJ PARTII KOMUNISTYCZNEJ
"PRAWDA" dn. 5/11 ogłasza w "dodatku dyskusyjnym" tekst deklaracji "bolszewików-leninowców" w sprawach zasadniczych polityki sowieckiej. Deklaracja podpisana jest przez Bakajewa, Kamieniewa, Rakowskiego, Jewdokimowa, Murałowa, Smilgę, Zinowjewa, Petersona i Irockiego, i zawiera krytykę kierunku polityki rządu sowieckiego i t.zw. większości partyjnej w stosunku do wsi sowieckiej. Punkt widzenia opozycji oparty jest na cytacie z utworów Lenina, który twierdził, że "włościanstwo zanożne /kułaki/ przywracało nie raz w dziejach ludzkości władzę obywateli ziemskich, królów, duchowieństwa i kapitalistów" po rewolucji zwycięskiej oraz że "włościanstwo to pogodzić można z carem, obywatelem ziemskim i księdzem, nie można jednak pogodzić go z klasą robotniczą". Wychodząc z tego założenia, twierdzi opozycja, że polityka większości rządowej, oparta jest na popieraniu warstwy zamożnej włościanstwa rosyjskiego, jest polityką błędną, prowadzącą do rewizji leninizmu i likwidacji rewolucji. Ze swej strony proponuje opozycja zmianę polityki sowieckiej w stosunku do wsi i oparcie tej polityki na "związku biedoty włościańskiej", który ma tworzyć podstawę dyktatury proletarjackiej na wsi.

IBIDEM ogłasza również artykuł Bucharyna, który polemizuje z powyższą deklaracją opozycji, twierdząc, że rząd sowiecki nie zamierza zdradzać sprawy proletariatu i rewolucji socjalnej, dąży on do podniesienia poziomu gospodarczego mas włościańskich i zachowuje w rękach ludności miejskiej przewodnictwo kulturalne i polityczne.

10. NOTATKI I INFORMACJE.

UCHWAŁY RZĄDU ZSRR
"IZWIESTJA CIK ZSSR" z dn. 5/11 ogłasza uchwałę rządu BSRR w sprawie organizacji białoruskiej wystawy rolniczej w Mińsku w roku 1960. Wystawa ta związana będzie z obchodem "10-tej rocznicy wyzwolenia Białorusi sowieckiej z pod okupacji polskiej".

10-TA ROCZNICA REWOLUCJI PAZDZIERNIKOWEJ W ZSRR
IBIDEM w wydaniu jubileuszowym z dn. 6-7/11 ogłasza kilka artykułów obrazujących podstawy polityki sowieckiej z okazji 10-tej rocznicy rewolucji październikowej w ZSRR.
Redaktor naczelny pisma Stiepanow oświadcza, że uprzemysłowienie ZSRR i podniesienie poziomu kultury narodu ZSRR w celu urzeczywistnienia socjalizmu pozostają celem naczelnym polityki rządu sowieckiego.

Jednocześnie dąży ZSRR nadal do rewolucji światowej, choć jednak zachowania spokoju w swych stosunkach międzynarodowych w ciągu drugiego 10-lecia istnienia władzy sowieckiej. Broniąc pokoju, jest jednak ZSRR gotowy do obrony, tembardziej, że państwo sowieckie jest ojczyzną nie tylko dla własnych obywateli, lecz dla wszystkich robotników pozostających pod "jarzmem kapitalizmu". Wraz z ZSRR będą robotnicy ci dążyli do zwycięstwa rewolucji światowej.

P. Jenukidze omawia w swoim artykule zagadnienie "demokracji sowieckiej" i twierdzi, że w żadnym innym państwie zasady demokratyczne nie uzyskały tak pełnego wcielenia jak w ZSRR.

Artykuł sekretarza generalnego sowieckiej partii komunistycznej Stalina poświęcony jest "charakterowi międzynarodowemu rewolucji październikowej". Stalin dowodzi, że rewolucja październikowa w ZSRR jest początkiem światowej rewolucji komunistycznej; zwycięstwo tej rewolucji wymaga jednak likwidacji wpływów socjal-demokratycznych i socjalistycznych wśród robotników państw burżuazyjnych.

Artykuł członka C.K.W. sowieckiej partii komunistycznej Mołotowa broni jedności partii i zwraca się przeciwko opozycji "trockistów", t. zw. "bolszewików-leninowców".

Inne artykuły wydania jubileuszowego zawierają przegląd wyników polityki sowieckiej w ciągu 10-lecia istnienia władzy sowieckiej w ZSRR w różnych dziedzinach życia państwowego i gospodarczego.

IBIDEM ogłasza rozkaz dzienny prezesa rewolucyjnej rady wojennej Woroszyłowa z okazji 10-lecia rewolucji październikowej. Podkreślając międzynarodowe znaczenie tej rewolucji oraz sukcesy wewnętrznej polityki sowieckiej, twierdzi Woroszyłow, że "klasy burżuazyjne" szykują nową wojnę przeciwko ZSRR. Armia czerwona powinna bronić pokoju, broniąc jednocześnie bezpieczeństwa i granic państwa sowieckiego.

"SŁUGODNIA" z dn. 9/11 /Ryga, pismo demokratyczne/ omawia w artykule wstępnym ogólną sytuację polityczną w ZSRR w związku z 10-tą rocznicą rewolucji październikowej. Zdaniem pisma stwierdzić można obecnie całkowitą klęskę ideową wszystkich haseł tej rewolucji. Klęskę tą zmuszeni są uznać najwybitniejsi przedstawiciele partii komunistycznej. W Rosji rośnie i krzepnie nowa warstwa społeczna - zamożna warstwa włościańska. Jedność partii komunistycznej należy do przeszłości. Opozycja nie jest zbyt mocna, otwiera jednak drogę dla "trzeciej siły" - prawdziwej Rosji. Żadnego wyboru pomiędzy opozycją a t. zw. większością partii nie może narodzić rosyjski przyjaciel. Walka pomiędzy temi dwoma odłamami partii komunistycznej toruje drogę dla nowych czynników politycznych w życiu rosyjskim.

IBIDEM donosi, że uroczystości obchodu 10-lecia rewolucji październikowej zostały zakłócone przez opozycję, przedstawiciele której usiłowali przemówić w różnych częściach miasta Moskwy. W jednym wypadku doszło do zajścia, w którym przeciwko opozycji i tłumowi interwenjowało wojsko. Naogół miały jednak uroczystości jubileuszowe przebieg spokojny.

"RUL" z dn. 10/11 donosi, że rozruchy uliczne towarzyszyły uroczystościom w Moskwie i Leningradzie. Na placu Strastnaja w Moskwie odbyła się demonstracja opozycyjna, podczas której przemawiali opozycjoniści Preobrażeński i Smilga. Tłum demonstrantów rozpędzony został przez oddział konny GPU. Trockij usiłował przemówić na dworcu Białoruskim, nie został jednak dopuszczony do głosu. Udało mu się jednak wygłosić obszernie przemówienie opozycyjne przed gmachem komitetu wykonawczego międzynarodówki komunistycznej. W Leningradzie przeciwko komitetowi centralnemu przemawiali Zinowjew, Radek i Jęwdokimow. Podczas rozpędzania demonstrantów przez milicję konną doszło do zajść, podczas których byli rzekomo zabici.

